

[Krag.]

§ 3, er et særlig genialt Forslag. Ja, det er i hvert Fald endnu i dette Øjeblik ikke mødt med nogen genial Kritik, men med Kritik af en Beskaffenhed som den, man griber til, naar man paa Embeds Vegne mener at skulle kritisere — og det er jo det, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen skal gøre ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem undrede sig, efter hvad jeg hører, i Eftermiddag over, at jeg kunde være Medforslagsstiller af et Forslag, hvorefter Landbrugets hidtidige Sterlingkurs: 22,40 opretholdes. Det kunde jeg ikke paa Grund af den borgerlige Stilling, jeg indtager, fordi — saaledes maatte jeg forstaa det efter de Referater, jeg har faaet — en Tilbagevenden til Kursen 22,40 vilde foranledige en Prisstigning og derigennem formindske Provenuet af de umyndiges Midler, som det ærede Medlem mente jeg var sat til at varetage.

For det første kan jeg ikke erkende dette, og for det andet vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at en Prisstigning som Følge af valutariske Ændringer i al Almindelighed lader vente længe paa sig. Jeg minder det ærede Medlem om — men det ved han maaske ikke nogen Besked om, for det var, inden han holdt sit Indtog her —, at da vi i 1933 nedsatte Kroneværdien, forhøjede Sterlingkursen fra 19,90, saa vidt jeg husker, til 22,40, altsaa med et Procenttal, der ligger omkring 15, gik der Aar, inden det resulterede i en Prisstigning for det almindelige Forbrug paa 7 pCt. Hvis det ærede Medlem har Ret, skulde jeg altsaa være hindret i at beskæftige mig med Lovgivning af enhver Art, som kan foranledige Prisstigning, det vil altsaa sige med Skattelovgivning, med Understøttelseslovgivning og med Lovgivning under alle de mange Former, som indvirker paa Priserne, paa Forbruget. Det kan jo ikke være det ærede Medlems Mening. I hvert Fald er det da mig bekendt, at det ærede Medlem i saa Henseende ved mange, mange flere Lejligheder, end Tilfældet er for mit Vedkommende, har medvirket til Gennemførelse af en Lovgivning, hvis Konsekvenser nødvendigvis maa blive dette, og det gælder jo ogsaa den Lovgivning, som det ærede Medlem nu om et Øjeblik vil stemme for, thi den Skattelovgivning, som vil blive Resultatet af dette Lovforslags Vedtagelse, vil faa akkurat den samme Virkning for Skatteyderne — og endda en væsentlig større, hvad jeg om et Øjeblik skal komme til. Jeg maa derfor afvise det ærede Medlems personlige Kritik ved denne Lejlighed som

ikke blot ubeføjet, men ogsaa som lidet passende fra denne Plads.

Dernæst skal jeg i Tilknytning til det, som mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, har sagt angaaende Forslaget i § 3 sige, at det jo er ganske hen i Vejret, naar man her taler om, at nu skal der være 2 Slags Valutaer. Nu skal det altsaa være saaledes, at Landbruget faar 22,40 ved Aflevering af Sterling, og saa melder det sig bagefter og skal have en anden Kurs: 20,70, eller hvad det nu skal være, til Indkøb af Raastoffer udefra, og saa maa man — det forstaaer jeg er de Herrers Mening — bøje sig, naar alle mulige andre erhvervsdrivende kommer med akkurat det samme Krav. Det er den Slags Kritik, man maa gribe til, naar man ikke har Realiteter at staa paa, men paa Embeds Vegne skal kritisere, og det er altsaa det, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har følt sig beføjet til i denne Sag. Den nævnte § 3 siger jo udtrykkeligt, at hvis vi kommer til at staa over for Prisstigning, hvad angaar Raastoffer, som er nødvendige til denne eller hin Produktion, og denne Prisstigning naar en saadan Højde, at det bereder denne Produktion overordentlig store Vanskeligheder, baade konkurrencemæssigt og med Hensyn til den Pris, som Forbrugerne kommer til at betale af et saadant eventuelt fornødent Forbrug, og som i Virkeligheden overstiger den vedkommende Produktions Betalings-evne — hvis der opstaa saadanne Forhold, kan den kgl. Bankkommissær, altsaa den højtærede Handelsminister, forhandle med det Erhvervsraad, af hvilket det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen jo er et saa indflydelsesrigt og betydningsfuldt Medlem, at han endogsaa nu skal anvise Forretningens Prisniveau, som findes rimeligt. Handelsministeren kan gaa til dette Erhvervsraad og forhandle med det om, hvorvidt det findes fornødent af Hensyn til Produktion, af Hensyn til Forbrug at udøve et Tryk paa den paagældende Raavarepris for derigennem at svække Prisstigningen, billigere Forbruget og styrke det vedkommende Produktionsomraades Konkurrenceevne.

Naar den højtærede Handelsminister har ført en saadan Forhandling — og efter de Løfter, han har givet os, da Bemyndigelsesloven blev gennemført, skal det jo ikke være en Skinforhandling, men det Standpunkt, man indtager i dette erhvervsøkonomiske Raad, vil han som Regel respektere —, saa gaar han til Rigsdagen og skal der have Godkendelse. At paastaa, at det er en Bestemmelse, som giver fri og aaben